

Prejudiciële vraag

Moet worden aangenomen dat de oorsprong van goederen niet bewezen is wanneer voor die goederen, die een gedeelte van een grotere zending vormen, overeenkomstig artikel 20 van Protocol nr. 4 betreffende de definitie van het begrip „producten van oorsprong” en regelingen voor administratieve samenwerking, in de versie van besluit nr. 1/2006 van de Associatieraad EU-Egypte van 17 februari 2006 ⁽¹⁾, een certificaat inzake goederenverkeer is afgegeven, hoewel de voorwaarden van deze bepaling niet waren vervuld aangezien de goederen niet onder toezicht van de douaneautoriteiten stonden op het tijdstip waarop die autoriteiten dat certificaat hebben afgegeven?

⁽¹⁾ PB L 73, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour administrative d'appel de Paris (Frankrijk) op 10 december 2012 — Société Reggiani SpA Illuminazione/Ministre de l'Économie et des Finances

(Zaak C-618/12)

(2013/C 101/19)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour administrative d'appel de Paris

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Société Reggiani SpA Illuminazione

Verwerende partij: Ministre de l'Économie et des Finances

Prejudiciële vraag

Is artikel 2 van richtlijn (79/1072/EEG ⁽¹⁾) van 6 december 1979 in strijd met de vrijheid van vestiging, voor zover het enkel voor roerende goederen in een recht op teruggaaf voorziet?

⁽¹⁾ Achtste Richtlijn 79/1072/EEG van de Raad van 6 december 1979 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Regeling voor de teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan niet in het binnenland gevestigde belastingplichtigen (PB L 331, blz. 11).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 2 januari 2013 — Agentur für Arbeit Krefeld — Familienkasse/Susanne Fassbender-Firman

(Zaak C-4/13)

(2013/C 101/20)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Agentur für Arbeit Krefeld — Familienkasse

Verwerende partij: Susanne Fassbender-Firman

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 76, lid 2, van verordening nr. 1408/71 ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat, wanneer in de woonstaat van de gezinsleden geen verzoek tot uitkering is ingediend, het bevoegde orgaan van de werkstaat over een discretionaire bevoegdheid beschikt om artikel 76, lid 1, van verordening nr. 1408/71 al dan niet toe te passen?
- 2) Zo de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, op grond van welke discretionaire overwegingen kan het voor de gezinsbijslagen bevoegde orgaan van de werkstaat artikel 76, lid 1, van verordening nr. 1408/71 toepassen alsof in de woonstaat van de gezinsleden uitkeringen zijn toegekend?
- 3) Zo de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, in hoeverre is het discretionaire besluit van het bevoegde orgaan aan rechterlijk toezicht onderworpen?

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 149, blz. 2), zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996 (PB L 28, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 18 januari 2013 door Gabi Thesing, Bloomberg Finance LP tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 29 november 2012 in zaak T-590/10, Gabi Thesing, Bloomberg Finance LP/Europese Centrale Bank

(Zaak C-28/13 P)

(2013/C 101/21)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: Gabi Thesing, Bloomberg Finance LP (vertegenwoordigers: M. Stephens, R. Lands, Solicitors)

Andere partij in de procedure: Europese Centrale Bank

Conclusies

— Vernietiging van het arrest van het Gerecht van 29 november 2012 in zaak T-590/10 op grond dat de beslissing van het Gerecht op een onjuiste rechtsopvatting berust.

— Nietigverklaring van het bij brieven van 17 september 2010 en 21 oktober 2010 meegedeelde besluit van de Europese Centrale Bank („ECB”) om geen toegang te verlenen tot de documenten waartoe verzoekers toegang hadden gevraagd krachtens het besluit van de ECB van 4 maart 2004 inzake de toegang van het publiek tot documenten van de Europese Centrale Bank (ECB/2004/3).⁽¹⁾ Dat besluit moet worden nietigverklaard op de volgende gronden:

- i) het berust op een kennelijk onjuiste beoordeling en/of misbruik van bevoegdheid, en
- ii) het enige rechtmatige besluit van de ECB was, de gevraagde toegang tot die documenten te verlenen.

— Vernietiging van het arrest van het Gerecht voorzover rekwiranten zijn veroordeeld in de kosten van de ECB. Deze beslissing van het Gerecht berust op een onjuiste rechtsopvatting.

— Subsidiair, de zaak terugverwijzen naar het Gerecht voor een nieuwe beslissing overeenkomstig de uitspraak van het Hof over de rechtsvragen in deze hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens rekwiranten berust de beslissing van het Gerecht op een onjuiste rechtsopvatting:

- doordat een onjuiste uitlegging is gegeven aan artikel 4, lid 1, sub a, van het besluit van de Europese Centrale Bank van 4 maart 2004 (ECB/2004/3), dat voorziet in een uitzondering op het algemene recht van toegang ingevolge artikel 2 van dat besluit;
- door het oordeel dat de ECB op goede gronden kon constateren dat de door rekwiranten gevraagde toegang tot documenten het economisch beleid van de EU en Griekenland zou hebben ondermijnd;
- door artikel 10 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens onjuist op te vatten;
- door de argumenten van rekwiranten aangaande artikel 4, lid 2, en artikel 4, lid 3, van het besluit van de ECB niet in de beschouwing te betrekken;
- door tot een onjuiste beslissing omtrent te komen.

⁽¹⁾ PB L 80, blz. 42.

Hogere voorziening ingesteld op 24 januari 2013 door Nexans France SAS, Nexans SA tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 14 november 2012 in zaak T-135/09, Nexans France SAS, Nexans SA/Europese Commissie

(Zaak C-37/13 P)

(2013/C 101/22)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: Nexans France SAS, Nexans SA (vertegenwoordigers: M. Powell, Solicitor, J.-P. Tran-Thiet, Avocat, G. Forwood, Barrister, A. Rogers, Advocate)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- het bestreden arrest vernietigen voor zover daarin het tweede onderdeel van verzoeksters eerste middel, waarmee werd aangevoerd dat de geografische omvang van de inspectiebeschikking te ruim en onvoldoende precies was, is afgevoerd;
- op basis van de beschikbare informatie, de inspectiebeschikking nietig verklaren voor zover de geografische omvang te ruim is, onvoldoende gerechtvaardigd en onvoldoende precies is, of subsidiair, de zaak terug verwijzen naar het Gerecht voor afdoening overeenkomstig het arrest van het Hof wat de rechtsvragen betreft;
- het arrest waartegen hogere voorziening is ingesteld vernietigen voor zover het Nexans verwijst in haar eigen kosten en de helft van de kosten van de Commissie in de procedure voor het Gerecht, en de Commissie verwijzen in de kosten van Nexans in de procedure voor het Gerecht, tot een bedrag dat het Hof passend acht;
- de Commissie te verwijzen in alle kosten van Nexans in deze procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwiranten betogen dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste opvatting door hun verzoek tot nietigverklaring van de inspectiebeschikking af te wijzen voor zover daarin werd aangevoerd dat deze beschikking onvoldoende precies was, een te ruime geografische omvang had en van toepassing was op alle verdachte overeenkomsten en/of onderling afgestemde gedragingen die „waarschijnlijk een wereldwijde omvang hadden”. Rekwiranten voeren tevens aan dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste opvatting in zijn beslissing over de kosten.